

σουμάρω

σουμάρω, ρ. [<όψιμο μσν. σουμάρω <σοῦμα + κατάλ. -άρω]. **1.** κάνω τη σούμα, αθροίζω, λογαριάζω: «όποιος σουμάρει το λογαριασμό, να προσέξει να μην κάνει λάθος». **2.** συμπεραίνω: «και ποιος είσαι συ που σουμάρεις πως έχω άδικο;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας